

Za vandalství může špatná výchova

KATEŘINA KAPKOVÁ

Bělotín/ Problém, který teď nejvíce trápí obec Bělotín, je všudypřítomný vandalismus. Starosta Eduard Kavala je přesvědčen, že chyba je ve výchově a ve špatném příkladu dospělých. S výtržníky si však, stejně jako jejich rodiče, neví rady. Koncem minulého týdne jim padlo za oběť devatenáct obecních stromů. A nebylo to poprvé.

Jak se konkrétně v Bělotíně projevuje vandalství?

Není to jen vandalství, co nás trápí, ale také drobná zlodějna. S oběma fenomény se bohužel potýkáme poměrně často. Ať jsou to polámané stromy nebo odčerpaná nafta z odstaveného kamionu, ukradený plech, vloupačka na faru, vytrhané dopravní značení nebo patníky. Všechno je to velice nepříjemné a navíc prakticky nepostizitelné.

Víte, kdo má tyto činy na svědomí?

Nevíme to s jistotou, ale ve většině případů to tušíme.

Ovšem pokud při tom někoho nechytíme za ruku, stejně nic nenaděláme. Žije tady několik problémových rodin a jejich děti jdou přesně v jejich slépečkách. Negativní příklady táhnou lépe než pozitivní. Žádné dítě se nenarodí jako lump. Záleží jen a jen na výchově.

Lze se tedy vůbec zlobit na nezletilé vandaly?

Ne, odpovědnost za jejich chování nesou rodiče. Dokud jsou jejich děti nezletilé, staví se na jejich stranu a zastávají se jich. Nebo jen krčí rameny a říkají, že nevědí, co si s nimi mají počít. A když děti dospějí a něco provedou, Tito rodiče se pak většinou brání slovy: Já jsem ho vyhodil z domu. Ale copak se

POLÁMANÉ STROMY. Starosta Bělotína Eduard Kavala předvádí smutný výsledek vandalského řádění. Minulý týden polámal někdo na obecním pozemku devatenáct švestek. S podobným výtržnictvím se jeho město potýká poměrně často. Foto: Kateřina Kapková

dá takovýmto způsobem zříkat zodpovědnosti? Stále to jsou přece jejich děti, i když už by měly mít svůj vlastní rozum.

Jakou máte zkušenost se sociálními úřady nebo policií?

Sociální úřednice sice dotyčného pokárají, ale to je tak vše. Já bych jeho rodičům za trest ponížil dávky nebo jim sáhl na výplatu. Kdo má práva, musí mít i povinnosti, a kdo neumí vychovat dítě, měl by za to pykat. Co se týče policie a soudů, tam je bohužel vandalství a výtržnictví také většinou bez odezvy.

Můžete to uvést na konkrétním příkladu?

Konkrétně u nás na úradě jsme řešili jeden nepříjemný incident. Šlo o napadení veřej-

ného činitele. Čtyřikrát jsem byl kvůli tomu jako svědek u soudu a ten dotyčný se ani jednou nedostavil. Když jsem byl předvolán popáté, vzkázal jsem soudkyni, že už ze sebe nebudu dál dělat kašpara a nakonec jsem to byl já, kdo za tento výrok utržil pořádkovou pokutu. A ten výtržník si dál chodil po svobodě a vysmíval se mi do očí. Tak kde je potom nějaká spravedlnost?

Dá se vůbec s tímto nešvarem nějak bojovat?

Nedá, a to mě právě trápí. Když někdo zničí stromy, je to stejně, jako by utýral kočku. Vždyť je to zásah do živého organismu. Nám nezbyvá nic jiného, než zasadit nové stromy. Kdybychom to neudělali, tak bychom vandalství

ustupovali, a to také není řešení.

Myslíte si, že vandalství je fenoménem dnešní doby?

To rozhodně ne. Už když já jsem byl malý kluk, vždycky se našel někdo, kdo něco zničil nebo někomu ublížil. Ale tehdy lidé dokázali své děti vychovávat. Stanovit jim hranice. Dnes jim dávají přílišnou volnost. A výsledkem jsou pak nejen drobné vandalské činy, ale i nejrůznější formy extremismu. Všichni poukazují na to, jak ve velkých městech bují rasová diskriminace, jak se konají pochody radikálů a podobně. Ale už nikdo si neuvědomuje, že ten prvořadý problém vzniká u nás na malých obcích. A opravdu je to všechno jen a jen o výchově.